

الأربعة المزدوجة

DUBBELVIER

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS VN DETACHEMENT IN LIBANON * 18 NOVEMBER '79 * NUMMER 34

In dit nummer:

- blz 1: Inhoud
- blz 2: Rondom Libanon
- blz 3: Nieuwe commandant
- blz 4: In dienst van de vrede
- blz 5: Commando-wissel
- blz 6: Incidenten
- blz 7: Laatste eer sgt de Koning
- blz 8: Bataljonsoverleg
- blz 9: Idem + Nieuw paard voor bataljon
- blz 10: Dagboek van sgt Willem Peters
- blz 11: Idem + WZZ
- blz 12: Dominee
- blz 13: Arabisch nationalisme (3)
- blz 14: Vakantie in Egypte

Aan de commando-overdracht op 16 november j.l. ging een bijeenkomst vooraf van de UNIFIL-Force Commander met zijn ondercommandanten en leden van zijn staf. Deze "CO-Meeting" werd in Haris gehouden. Links vooraan generaal E.A. Erskine, naast hem kol Lensink. Tweede rij links kol Dijcks en rechts kol J.Tjassens.

RONDOM LIBANON (7)

Aan het einde van het bezoek van PLO-leider Yasser Arafat aan de Sovjet-Unie hebben beide partijen in een comunique de politiek van Israël de Verenigde Staten en Egypte krachtig veroordeeld. Men noemt dit een expansionistische politiek van Israël die de legitieme rechten van de Palestijnen doorkruist. Tevens wenst het comunique een onmiddellijk staken van de Israëlische acties tegen Libanon.

Op de komende Arabische topconferentie in Tunis zal de solidariteit die de Arabische landen het afgelopen jaar hebben proberen te bewaren op de proef worden gesteld. Het gezamenlijk front dreigt uiteen te vallen, zo meldt Gerard Jacobs in de Volkskrant. De Libanese president Sarkis steunt de Jordaanse voorstellen om een internationale conferentie bijeen te roepen, die Israëls bestaansrecht zal moeten bespreken en waaraan alle betrokken partijen zouden moeten deelnemen.

Syrië en de PLO echter lijken iedere regeling te willen saboteren, die Sadats vredesinitiatief zou kunnen steunen. Sarkis eist van de overige Arabische landen de PLO te dwingen haar guerrillastrijders uit Zuid-Libanon terug te trekken, een aantal van haar bases ten noorden van de Litani-rivier over te dragen aan het ge-regelde Libanese leger en alle acties tegen Israël vanaf Libanees grond-gebied stop te zetten.

De PLO weigert de wapens neer te leggen en verschuilt zich achter de linkse Libanese partijen die de eisen van Sarkis hebben afgewezen. De rechts-christelijke Libanezen vinden de door Sarkis geformuleerde eisen onvoldoende.

De vooruitzichten voor Libanon zijn somber.

De Arabische landen hebben Sarkis al laten weten eerst maar orde op zaken te stellen in eigen huis, waartoe de Libanese regering niet in staat is. De Arabische landen wijzen verantwoordelijkheid voor Libanon van de hand. President Sarkis heeft al aangekondigd in dat geval een beroep te zullen doen op de internationale gemeenschap om te komen tot een uitbreiding van UNIFIL tot geheel Libanon. Dat is echter onaanvaardbaar voor de Palestijnen, links-Libanezen en Syriërs. Rechts Libanon zou een dergelijke uitbreiding van UNIFIL alleen maar tejuichen.

De PLO heeft overigens een kans op een grote propaganda-slag gemist, volgens de Engelse Financial Times. In de Iraanse hoofdstad Teheran n.l. worden nog steeds Amerikanen gegijzeld gehouden. De PLO heeft aangeboden te bemiddelen, de mogelijkheid daartoe zelfs met beide handen aangegrepen om de wereldopinie te beïnvloeden ter verkrijging van grotere erkenning, maar helaas voor de PLO zijn die inspanningen tot nu toe niet erg beloond. De bezetters hebben het aanbod geweigerd.

We blijven bij de PLO, want Yasser Arafat heeft 1980 uitgeroepen tot het jaar van de Palestijnse staat. Hiermee bedoelt hij niet dat de Palestijnse staat ook werkelijk in 1980 zal worden gerealiseerd, maar wel dat West-Europa en de Verenigde Staten steeds dichter naar het PLO-standpunt zullen gaan overhellen. De inmiddels behaalde politieke successen van de PLO worden door Israël overigens toegeschreven aan de olie-belangen die de Westerse landen zouden hebben. Doch dit standpunt heeft dan wel de toenemende overtuiging in Europa over het hoofd gezien dat er geen effectieve en duurzame regeling voor het Midden-Oosten kan zijn zonder de Palestijnen erbij te betrekken.

.....

"NEEM MIJ NIET KWALIJK DAT IK MIJN TAAK GOED PROBEER TE DOEN"

De nieuwe commandant:

Officiëren, onderofficiëren, korporaals en soldaten van het Nederlands Detachement UNIFIL. Per 16 november j.l. heb ik het commando over het detachement, zijnde het 44 Pantserinfanteriebataljon VN, mogen overnemen. Een bataljon, Dutchbatt geheten dat zijn sporen heeft verdiend. Een bataljon dat bij UNIFIL en in de wereld staat aangeschreven als standvastig, fier en kundig. Kortom een zeer goed bataljon.

Een vergelijking van dit bataljon met een bataljon in Nederland is gezien de specifieke taakstelling niet mogelijk. Ook is het voor de nieuwe commandant niet mogelijk om bij de commando-overdracht een toespraak te houden tot het gehele bataljon. zoals dat in Nederland te doen gebruikelijk is.

Gaarne zou ik u allen rechtstreeks toespreken, waardoor het gesproken woord wellicht heel anders op u zou overkomen dan deze nuchtere zinnen. Toch wil ik proberen mijn belangrijkste gevoelens en ideeën hier te omschrijven.

Allereerst wil ik beginnen met dank te zeggen aan al onze voorgangers en aan u voor al datgene wat het bataljon heeft gemaakt tot wat het nu is. Een "beregooed" bataljon.

In de tweede plaats zou ik u willen zeggen dat ik bijzonder blij ben met het mogen voeren van een dergelijk uniek commando, als dit is. Bij de uitvoering hiervan reken ik op u aller steun. Mijn steun heeft u bij voorbaat.

Zoals ik in de aanhef al schreef zal mijn "leidmotief" en hopelijk ook het uwe, zijn: *"Don't blame me for doing my duty as well as possible."* Deze duty, "vrede handhaven" wordt voor Dutchbatt in deze uitzonderlijke situatie gekenmerkt door een aantal essentiële factoren, o.a.:

- a. demonstratieve aanwezigheid
- b. zelfbeheersing
- c. menselijkheid
- d. saamhorigheid
- e. kundigheid
- f. standvastigheid en
- g. de innerlijke en uiterlijke wil om opgedragen taken uit te voeren.

Teneinde u voor de eerste keer niet met een te lang verhaal mijnerzijds te confronteren, stel ik mij voor in de volgende uitgaven nader op deze factoren in te gaan en u aan te tonen dat het uiteindelijk resultaat dient uit te monden in een "blits" bataljon innerlijk zowel als uiterlijk, voor zowel "de man" en zijn schoenen, de legering en 'last but not least' het materieel.

Mannen van Dutchbatt, op mij kunt u rekenen. Ik reken op U

Uw Bataljonscommandant

In dienst van de vrede...

Overste Lensink noemt een aantal van de ernstige incidenten waarmee het Nederlands detachement UNIFIL te maken heeft gehad. De laffe moordanslag op één van ons is het laatste in de opsomming van de bataljonscommandant. De dood van sergeant Flip de Koning werpt een schaduw over de medaille-uitreiking, waarvoor vijftientig man maandag 12 november voor de manschap-pencantine in Haris staan aangetreden. De overste formuleert in zijn toespraak de vraag die velen zich na zo'n gebeurtenis zullen stellen: "Waarom zijn wij dan hier? In dienst van de vrede?" Hij laat direct daarop het bevestigende antwoord volgen.

"Wij hebben zoveel mogelijk voldaan aan onze opdracht: het uiteen houden van de partijen. De burgerbevolking kan in betrekkelijke veiligheid leven. De bedrijvigheid in het gebied keert terug."

Met zijn opmerking over het leven in de dorpen noemt de commandant Dutchbatt bewust het resultaat dat wij allen waarnemen en dat tot voldoening mag stemmen. Vervolgens plaatst hij onze inspanningen in het licht van het wereldgebeuren. Dat is niet direct zichtbaar voor de UNIFIL-militairen. Met politieke middelen zal een uitweg moeten worden gevonden, die vrede brengt in het Midden-Oosten.

"Het gaat er niet om met militaire middelen een oplossing te zoeken; onze aanwezigheid moet de politiek een kans geven", aldus de overste tot vertegenwoordigers van vier van de vijf compagnieën. Alleen de Charlie-compagnie heeft nog geen mensen die voor de medaille "In the service of Peace" in aanmerking komen. Totaal worden die dag driehonderdentien mannen van ons bataljon onderscheiden, omdat zij zich inmiddels meer dan drie maanden in dienst van de vrede hebben gesteld.

De blauwe VN-vlag wordt geflankeerd door de kleurrijke nationale doeken van de landen die aan de vredesmacht in Libanon deelnemen. Marsmuziek klinkt door de luidsprekers als de plaatsvervangende bataljonscommandant, majoor B. Rademaker, de aangetreden eenheden meldt aan de bataljonscommandant. Op de rechtervleugel van de rij niet-ingedeelde officieren staat luitenant-kolonel H.H. J. J. Dijcks aangetreden. Hij zal op 16 november het commando over Dutchbatt overnemen en woont nu voor het eerst een medal-parade bij.

Overste Lensink verklaart in zijn speech waarom de medaille verdiend is en gaat in op de mentale houding die voor de vredestaak vereist is. Hij noemt de zelfbeheersing die is getoond in het optreden tegen de partijen van noord en zuid en het vermogen van Dutchbatt om als eenheid op te treden. Ook spreekt hij van de risico's van de taakuitvoering. Hij maakt daarbij geen onderscheid tussen degenen die worden ingezet voor een operationele functie en zij die in verzorgende functies dienen.

Overste Lensink speldt de eerste medaille op bij kapitein R. Harting, commandant van de vertrekkende Alfa-compagnie. Vervolgens gaat hij en majoor Rademaker de rijen langs om onderscheidingen aan de anderen uit te reiken. Stram staan de mannen daarna in de houding onder de tonen van het Wilhelmus.

De indruk die het volkslied op ruim drieduizend kilometer van het vaderland maakt is op de gezichten af te lezen. Gezichten die in de cantine bij het genot van koffie en gebak ontspannen trekken vertonen.

De opdracht zit er voor de meesten bijna op. Later op de dag zullen compagnies-, peloton- en groepscommandanten op hun posten de welverdiende medailles overhandigen aan de tweehonderdvijftientig mannen die niet in Haris konden zijn.

Dutchbatt blijft immers waakzaam.

COMMANDO-WISSEL

Met de overhandiging van de bataljonsvlag was de overdracht van het commando over 44 Pantserinfanteriebataljon (VN) vrijdag 16 november een feit. Nieuwe commandant van Dutchbatt is luitenant-kolonel H.H. Dijcks. De Nederlandse ambassadeur in Beiroet, mr. A.J. Croin was voor de plechtigheid naar Haris gekomen, samen met de militair attaché kolonel jhr. A.W. Snoeck. Met kolonel J. Tjassens, Commandierend officier Nederlandse militairen in Libanon, waren zij de belangrijkste Nederlandse aanwezigen.

In aanwezigheid van de Force Commander, generaal-majoor E.A. Erskine en vele leden van zijn staf, alsmede de ondercommandanten van UNIFIL verrichtte luitenant-kolonel E.H. Lensink zijn laatste officiële daad in VN-verband. Ook plaatselijke autoriteiten uit het gebied van Dutchbatt waten getuige van de commando-overdracht. Speciaal voor deze gelegenheid was het vaandel van het Regiment Johan Willem Friso naar Libanon overgebracht.

Onder commando van luitenant W. Jansen wordt het vaandel met vaandelwacht gemeld aan de paradecommandant majoor B. Rademaker. Kort nadat het vaandel is ingetreden meldt de paradecommandant de troepen aan overste Lensink. Aangetreden staan detachementen die de vijf compagnieën vertegenwoordigen. De gasten bevinden zich op de galerij van de manschappencantine, in het front van de in carré opgestelde militairen. De vlaggen van de in UNIFIL vertegenwoordigde landen, geflankeerd door de VN-vlag, versterken het kleurige beeld van de baretten, waarvan een deel nog hel-blauw is. De laatsten worden gedragen door de nieuwkomers die samen met overste Dijcks aan het begin staan van hun VN-dienst.

De plechtigheid begint met een korte ceremoniële inspectie door de oude en nieuwe commandant van Dutchbatt en generaal-majoor Erskine. Overste Lensink spreekt daarna een

woord van welkom tot de gasten en richt zich vervolgens tot het bataljon. Hij benadrukt de eigenschappen van Dutchbatt, zoals hij die tijdens zijn meer dan acht maanden durend commando heeft leren kennen. Hij noemt de geweldige dosis inzet en saamhorigheid, waarmee de taken zijn verricht. De verrichtingen van het bataljon vergelijkt hij met het bouwen van een huis.

"De muren staan overeind, maar het huis moet nog worden afgebouwd." De vertrekkende bataljonscommandant prijst de manier waarop ieder zich voor Dutchbatt heeft ingezet en de door allen getoonde mentaliteit. *"Daarmee zullen ook alle moeilijkheden in de toekomst worden overwonnen."*

Overste Lensink dankt zijn bataljon voor de steun die hij als commandant heeft ondervonden. Hij richt tevens een woord van dank tot de ambassadeur en de attaché, die zich voortdurend behulpzaam en belangstellend tegenover het bataljon hebben opgesteld. Vervolgens richt hij zich in het Engels tot de Force Commander en de overige UNIFIL-vertegenwoordigers, en -bij monde van een tolk- tot de Libanese gasten

Overste Dijcks, na de aanvaarding van de bataljonsvlag de nieuwe commandant van het bataljon, spreekt tegenover degenen die tot nu toe het bataljon hebben gediend, zijn dank uit voor alles wat is gepresteerd. Hij maakt melding van de zelfbeheersing, inzet en het doorzettingsvermogen die zijn getoond. De bc complimenteert overste Lensink onder meer met de goede naam die Dutchbatt zich heeft verworven. Tenslotte uit hij zijn voldoening over de stijlvolle wijze waarop het bataljon zich deze middag heeft gepresenteerd, nadat hij de waarde van een goede presentatie heeft benadrukt

Na de commando-overdracht volgt een gezellige bijeenkomst in de manschappencantine waar een uiterst verzorgd koud buffet -een prestatie van de koks van sgt van Riet- wordt uitgesteld. Daarmee werd de eerste commando-wisseling van Dutchbatt een feit

incidenten

IN DUTCHBATT GEBIED

- 8 nov Om 17.00 u geeft Majoor Haddad toestemming om de wegen door zijn gebied weer open te stellen voor UN-verkeer.
- 9 nov 7-19 Een landmijn ontploft omstreeks 05.58 u onder een drietonner 200 meter westelijk van 7.19.
- 9 nov PAOST-Tijdens de jeeppatrouille van 8 november door het noord-oosten van ons gebied wordt UN wederom verboden door MARUNAH te rijden. Na overleg met PLO en plaatselijke leiders wordt het probleem opgelost en vinden de patrouilles weer gewoon doorgang.
- 10 nov 7-14B Te 20.45 u wordt door onbekenden een twintigtal schoten zwaar mitrailleurvuur op 20 meter van deze post gevuld. Personeel schiet een salvo MAG- en .50 vuur terug. Geen persoonlijke ongelukken.
- 7-9 In het dorp JIBAL AL BATM, gelegen midden in ons gebied, worden omstreeks 17.45 u een vijftiental schoten gehoord. Na onderzoek blijkt dat bewoners een onderlinge ruzie hebben beslecht. Eén burger komt hierbij om het leven. De burgerpolitie heeft de zaak verder in handen.
- 12 nov 7-13E Om 13.30 u worden twee schoten zwaar mitrailleurvuur 50 meter naast deze post geschoten door de DFF. Deze post vuurt twee schoten terug.
- 13 nov 7.13E Te 12.00 u worden wederom twee gewerschoten op deze post gevuld. Deze post schiet evenals de vorige dag twee waarschuwingsschoten terug.
- 14 nov 7.13E Voor de derde achtereenvolgende dag worden plus minus 10 schoten zwaar mitrailleurvuur op deze post gelost en worden er weer twee waarschuwingsschoten gelost.

In deze periode zijn er bovendien weer meldingen ontvangen van 800 geweer- en mitrailleurshots waarvan de afstand, richting en doel moeilijk te bepalen was. Dit deed zich voor in het gehele UN-gebied. Er waren geen voorvallen die extra vermeldenswaardig zijn. Het aantal meldingen van gehoorde schoten belooft meer dan 5000. Ons bataljon heeft tot donderdag 06.00 u een peloton "stand by" geleverd. Zij deden alle nachten dienst ter aanvulling van het Ierse bataljon in verband met moeilijkheden in hun vak..

Tijdens één dag dat UN de wegen vanuit BAYT LIF had gesloten, ook voor het burgerverkeer, keerde de burgerbevolking zich tegen de UN en heeft zich gedurende een half uur een spannende situatie voorgedaan waarbij de burgerij een Iers en een NEDERLANDS pantervoertuig met stenen e.d. bekogelde. Er werden daarop zes rookgranaten en een aantal traangasgranaten afgevuurd, waarna de rust langzaam terugkeerde.

Dit is een noodkreet van een verwoed schaker in Haris. Niemand te vinden voor een goed spelletje schaak. Zij zijn er natuurlijk wel, die schaakliefhebbers. Op de heuvel in Yatun in het dorp zelf en halverwege bij het herstelpeloton. Dubbel-Vier zal ze graag met elkaar in contact brengen. Even melden aan de redactie, in het oude Marechausseehuis. Bellen of langs lopen.

Dubbel 4-tjes -

Een man uit Sint-Annaparochie die at speculaas want dat mochie hij stak pond na pond in zijn propvolle mond tot hij last kreeg van z'n

wadochie

(Barbara van Dijk. Ambassade Beiroet)

LAATSTE EER

Dinsdag 13 november heeft Dutchbatt afscheid genomen van de op 9 november zo tragisch om het leven gekomen dpl sgt P. W. de Koning.

Op een warm en zonnig vliegveld Beiroet vond een korte plechtigheid plaats onder leiding van de plaatsvervangend bataljonscommandant, maj B. Rademaker. De kist met het stoffelijk overschot was bedekt met de blauwe UN-vlag en werd geflankeerd door deputaties van de Charlie- en Ondersteuningscompagnie.

Onder het loeiend geronk van landende en vertrekkende vliegtuigen sprak majoor Rademaker woorden ter nagedachtenis, waarbij hij onder meer zei:

"Hij was vervuld van idealen en vandaaruit poogde hij iets te betekenen voor een ander, voor de mensen in Libanon en voor zijn kameraden. In de uitoefening van zijn taak heeft hij niet geschroomd zijn twijfels uit te spreken o.a. naar aanleiding van beschietingen die hij op zijn kleine post 17A met zijn mensen heeft meegemaakt. Hij heeft zijn vreugde en zijn verdriet gekend. Waar leven is daar is ook dood. Wij leven, laten wij het ideaal waar hij voor kwam en wat hij heeft uitgesproken verder navolgen.

Hartelijk dank Flip voor de hulp die je ons geboden hebt, hartelijk dank voor wat je ons hebt meegegeven. Dat God je geleide naar je eeuwige rustplaats."

Aalmoezenier J. Ruiter vroeg samen te bidden voor dit leven *"waarvan we moeilijk kunnen geloven dat dit zinloos was, hoe vroeg het ook is geëindigd. Zijn leven bestond in het geloof dat iets goeds, iets moois tussen mensen mogelijk is. En met zijn krachten en zwakheden heeft hij dat geprobeerd."*

Hierna ging hij voor in het bidden van het "Onze Vader".

De sobere doch indrukwekkende laatste eer aan sgt de Koning eindigde met de eregroet, waarna het stoffelijk overschot naar het gereed staande vliegtuig werd gereden. Namens de Nederlandse regering waren aanwezig de ambassadeur in Libanon, ZExc A.J. Croin en de Eerste Secretaris, mr E. Kwint. Het Ierse bataljon, waar op dat moment een peloton van Dutchbatt steun verleende, werd vertegenwoordigd door hun aalmoezenier en een onderofficier van de staf. Kap B. Schutte begeleidde het stoffelijk overschot naar Nederland. De begrafenis waarbij ook zijn drie vrienden van post 17A aanwezig konden zijn, heeft inmiddels plaats gehad.

BATALJONSOVERLEG

Deze vergadering werd bijeengeroepen op initiatief van de Bevelhebber der Landstrijdkrachten, luitenant-generaal C. de Jager.

Voorafgaande aan de vergadering werd de Bronzen Legpenning van de Chef Landmachtstaf uitgereikt aan de bataljonscommandant.

Hierna werd de vergadering geopend. De BLS zei in zijn openingswoord dat bij zijn vorig bezoek het bataljonsoverleg ook bijeen was geweest en dat dit een waardevolle ervaring voor hem was geweest. Hij stond dan ook nu open voor het beantwoorden van vragen:

1. Regenkleding: Deze zou medio oktober worden uitgereikt, maar tot nu toe nog niets.
Bc: de kleding is aangekomen en zal zo spoedig mogelijk worden uitgereikt.
2. Avondklok Fijgebied: Is er al een regeling getroffen omtrent het gelijkstellen ingang tijdstip avondklok?
Bc: Nog niet, wordt alsnog opgenomen.
3. Bemanningslijsten nieuwe aflossing: Is de lijst al binnen. Antwoord: Ja.
4. Reizen voor Rekening-Rijk: Er zijn geruchten dat dit wordt afgeschaft voor de mensen die langer dan acht maanden in Libanon verblijven.
BLS: hieraan is niets veranderd.
5. Reizen in VT naar Israël: Men wil liever reizen in GvT.
Bc: stelt dat dit niet is toegestaan, mede door het feit dat men over het algemeen zeer slecht is gekleed. Ook IDF vindt dat de NL-militairen uitblinken in slordig tenue.
BLS: In Nederland komt het vaak voor dat verlofgangers er zeer slecht bij lopen. Jas los, baret af. Dit komt vaak voor op Schiphol. Hij pleit voor meer zelfdiscipline in draagwijze tenuen en uiterlijk voorkomen. Vraagt het overlegorgaan dit op te nemen in ciesoeverleg.
6. Filmcatalogus: Paostcie vraagt waar deze blijft. Ook deze cie wil graag films uitzoeken.
Bc: wordt opgenomen met WZZ. BLS: is blij dat men zoekt naar een acceptabeler filmprogramma.
7. Weg naar 7-20: De vraag wordt gesteld of deze verbeterd kan worden.
Bc: niet op korte termijn mogelijk, er wordt gezocht naar een oplossing.
8. Warme maaltijden: De laatste tijd eentonigheid waarneembaar in de warme maaltijden. Driemaal in de week boontjes is geen zeldzaamheid. Men vraagt om verandering.
Bc: Wij zullen dit opnemen met Naqoura, doch men moet geen verandering verwachten.
9. Blauwe koord: Mag dit koord in Nederland na terugkomst nog worden gedragen? Antwoord: Neen, alleen de baton geeft aan dat men Libanon is geweest.
10. Verkeersproblemen in Haris: Er wordt gevraagd naar verkeersdrempels. Antwoord: Wordt onderzocht in combinatie met verkeersborden. Motivatie: niet alleen burger- maar ook militaire voertuigen dienen zich aan limieten te houden.
11. Verlichting in prefabs: In Haris is deze slecht. Kan dit worden verbeterd?
Wordt terugverwezen naar csm.
12. VND/KVV : Plaatsing na terugkeer in NL loopt via cc naar S-1.
13. Extra Libanonkleding: Moet tot op heden ingeleverd worden. Men kan zich dit voorstellen m.b.t. gevechtscloeding, maar niet voor ondergoed en sokken die veelvuldig zijn gebruikt. Wordt ook niet meer verstrekt.
BLS: zal dit laten uitzoeken.

14. Vervoer verlofgangers Beiroet: De wijze van vervoer wordt beneden peil gevonden. In Israël wordt de verlofganger op kosten van Defensie vervoerd. Is dit ook mogelijk in dit geval. De kleding wordt in een drietonner vuil en vooral tijdens het natte jaargetijde zal dit erger worden.
Antwoord: Is opgenomen met UNIFIL. Totdat er een oplossing van die zijde wordt aangedragen, zal er een probleem blijven bestaan. Er wordt zo lang gezocht naar een verantwoorde oplossing in de vorm van een dicht (z.m. vaste opbouw) voertuig.

Aan het eind van de vergadering zei generaal de Jager dat hij dit overleg als nuttig had ervaren en dat hij het op prijs stelde dit te mogen meemaken.

Nieuw "paard" in bataljon

Met de uitreiking van een stalen ros op houten voet beschikt 44 Pantserinfanteriebataljon (VN) weer over een eigen paard, sinds jaar en dag de mascotte van het bataljon. Adjudant l. Groenewold nam -van verlof terugkerend- het beeldje mee uit Zuidlaren. Burgemeester Cannegieter had hem tijdens de Zuidlaarder paardenmarkt dit kleinoord overhandigd.

Na afloop van de medal-parade op 12 november legde de adjudant uit waarom de burgemeester van Zuidlaren het bataljon wilde versterken met het paard "QUNO". 44 Pantserinfanteriebataljon mist namelijk sinds de uitzending naar Libanon zijn echte hengstveulen. Het dier doet gewoonlijk een jaar dienst en wordt dan op de grootste paardenmarkt van Europa verkocht om plaats te maken voor een nieuwe aankoop.

De VN-status was voor het laatste paard "PEKE" niet weggelegd. Geen reis naar Libanon dus voor hem; hij zwaaide voorjaar 1979 vroegtijdig af na een beslissing van de regimentsraad. De verkoop ging gepaard met de belofte aan het gemeentebestuur dat het bataljon na 'Libanon' weer een veulen op de jaarlijkse markt zal kopen. De lege plaats wordt nu voorlopig ingenomen door "QUNO".

Het edele dier heeft altijd een Friese naam gedragen. De nieuwe aanwinst is zeventiende in de rij van mascottes. Een Friese naam met een Q is helaas niet voorhanden. In Zuidlaren bedacht men dat met het achtervoegsel UNO de status van het Friese dier recht werd gedaan. Als het aan de gemeente ligt zal het paard, dat nu staalhard naar Libanon is gereisd, spoedig terugkeren. Want daarmee heeft Zuidlaren

zijn bataljon terug; aldus aan de wens van de bevolking gevolg gevend. Dan heeft ook oud-burgemeester Roukema zijn club weer in de buurt. Deze ere-overste van het bataljon Johan Willem Friso mist zijn vrienden wel. Een reis naar Libanon zit er voor hem niet in. Op afstand houdt hij zich op de hoogte van het wel en wee van Dutchbatt. Hij zal zeker de eerste reünie bijwonen. Adjudant Groenewold bracht zijn hartelijke groeten voor het bataljon over aan luitenant-kolonel Lensink.

CADI

Wist u dat de CADI artikelen in de verkoop heeft, die vrijwel in de messes of cantines niet te verkrijgen zijn? Goed, ze zijn wel wat duurder, maar als liefhebbers het er voor over hebben, moet dat geen punt zijn. Hier volgen een paar van deze artikelen:

Peter Stuyvesant	US \$ 0,45
Benson & Hedges(zonder filter)	US \$ 0,68
Voortrekkers pijptabak	US \$ 0,68
Gauloise	US \$ 0,35
Fruitcocktail (groot blik)	US \$ 1,08
Ringers Fruitdrops	US \$ 0,90

Alle prijzen zijn exclusief 2% transportkosten. Bestellingen kunnen worden opgegeven via messbesturen/cantinebestuur, of voor de buitenposten via de klasse I bevoorrading bij de CADI. De sigaretten graag per sloop van 10 pakjes bestellen.

VRESELIJKE KLAP

Donderdag 8 november

Om twaalf uur vanmiddag kwam ik, na een nachtwacht weer uit bed. Ik had vrijwel niet kunnen slapen, maar toch voelde ik me beter dan gisteren. De dag tevoren had ik nog tegen mijn collega Schep gezegd dat we vandaag naar de Falangisten moesten in verband met ons nijpend tekort aan drinkwater.

's Middags pakten we de eerste pilsjes die ons vanmorgen door iemand uit het dorp waren aangeboden. Onderwijl zaten Knol, Kortens en Schep te harten-jagen en vroegen of ik meedeed. Ik wist echter niet hoe dat gespeeld werd, waarop hun antwoord was dat ze mij dat dan wel zouden leren. Na verloop van tijd kreeg ik het spel door, al wil dat niet zeggen dat ik volop mee kon doen, want daarvoor miste ik de routine.

In de loop van de middag ging ik met Schep het dorp in. Daar maakten we de Falangisten duidelijk dat we zonder drinkwater zaten en dat ook ons brood bijna op was. Zij boden ons water aan en gobbes, een inlands soort brood te vergelijken met een grote pannenkoek. Ook vertelden zij ons dat we andere dingen bij hen konden bestellen, die ze dan voor ons zouden halen. Wij bestelden frisdrank en bier en zij verzekerden ons dat wij dat morgen zouden krijgen.

Avonds kwam over de radio het bericht dat het roadblock op Tango geopend was, maar daar hadden wij niets aan, omdat het Haddad-roadblock hier in het dorp gewoon dicht bleef. Wij kregen opdracht om bij de bevelvoerende Falangist navraag te doen. Schep en ik op pad, maar we konden niemand ontdekken die ons zou kunnen helpen. We riepen enkele malen maar zonder succes. Daarom liep Schep naar het huis dat eens het hoofdkwartier was, maar ook daar bleef alles rustig. Onderwijl hoorde ik iemand mijn geroep beantwoorden. Wij vroegen de twee mannen die uit hun stelling kwamen waar wij de baas van het hele spul konden spreken. Zij brachten ons naar het huis van de moektar, waar de bevelvoerder aanwezig was. Wij vroegen hem waarom het roadblock nog niet open was. Hij had nog geen bevel van majoor Haddad gekregen was zijn antwoord. Hij begreep er niets van toen wij hem zeiden dat het checkpoint bij ons bekend als Tango, wel weer open was, wat wij per radio bevestigd hadden gekregen.

Toen hij zelf via de radio alles had nagevraagd, vertelde hij nu wel orders van Haddad te hebben ontvangen en dat het roadblock nu weer open was voor alle UNIFIL-verkeer van Dutchbatt.

Schep en ik dronken de ons aangeboden koffie op en gingen terug onder begeleiding van de man bij wie we onze drank hadden besteld. Verder zijn er geen bijzonderheden, alles is rustig. Vannacht heb ik van twaalf tot drie wacht, dus dat is voor de negende, als het tenminste rustig blijft en dat verwacht ik wel.

Vrijdag 9 november

Vannacht heb ik zoals gemeld wacht en mijn verwachtingen tot nu toe kloppen. Het is rustig. Er ligt slechts een schip op zee en dat is intussen heel normaal. Na vier dagen afgesloten te zijn geweest, kunnen we ons vandaag weer openlijk en vrij in UNIFIL-gebied begeven.

Maar om ongeveer half zeven schoot het hele kamp wakker door een vreselijke klap, die ergens onder van de berg vandaan kwam. Later hoorden we allerlei wazige berichten, van een eentonner die uit elkaar geklapt zou zijn waarvan ik zei dat dat onmogelijk was. Niet lang daarna kwam over de radio wat er precies was gebeurd. Op de weg naar 7-19 waar de motoren en de keuken zitten, was een drietonner op een landmijn met zes kilo springstof gereden. Die mijn moest er in de nacht zijn neergelegd. En er valt wel te raden door wie. We tellen nu een dode, de sergeant de Konink van de TOW-post 7-17A en een gewonde, de chauffeur Damen.

Om een uur of half tien kwam er een jongetje van de Falangisten aan de poort die mij zei dat hun sergeant mij wilde spreken. Met Korver ging ik het dorp in naar die sergeant, die al, omgeven door zijn soldaten, met koffie op ons zat te wachten. Na de begroeting beduidde hij ons te gaan zitten en vroeg toen schijnheilig wat die klap geweest was, net alsof hij dat al niet wist. Ik probeerde niettemin hem alles uit te leggen, maar hij sprak geen Engels, alleen maar Frans en dat spreek ik weer niet. Over de radio riep hij iemand van zijn staf op. Toen die na een half uur verscheen heb ik hem desgevraagd alles uitgelegd. Hij bevestigde ons zijn medeleven omtrent de verongelukte, of liever gezegd vermoorde sergeant de Koning, en de gewonde. Idereen moet natuurlijk voor zichzelf uitmaken wat hij er van denkt en ik denk er dus het mijne van.

Om een uur of half vier kwam men ons ophalen om op post 7-18 mee te draaien vanwege een onderbezetting aldaar. Direct werden we opgenomen in het wachtschema. Aangezien ik geen slaap had liep ik twee keer vrijwillig mee in de patrouille "Aqua" en daarna moest ik wachtlopen aan het roadblock van een tot vijf uur in de nacht.

Winkel

Volgende week zaterdag 24 november hopen wij weer over voldoende "Dutchbattjes" te beschikken en tevens zullen dan de bestelde naamplaatjes van vóór 11 november aanwezig zijn.

Jassen, speldjes en andere bij de WZZ bestelde artikelen, zijn bij UNIFIL besteld. Door een reorganisatie in Naqoura, duurt de verzending allemaal wat langer. Mocht u Libanon verlaten voordat de artikelen er zijn, laat dan een collega de zaken ophalen en versturen. Geef ons dan wel een berichtje wie in uw naam dat komt ophalen.

Wij zullen direct aankondigen wanneer de bestelde artikelen binnen zijn.

Rijdende Winkel

De wagen rijdt weer op maandag 19 nov naar 7-6 tot en met 7-19, althans die tot de CCI behoren. Donderdag 22 nov de overige posten van de CCie, alsmede post 7-7. Vrijdag 23 nov de rest van de Paostcie en de ACie.

Op deze dagen is de winkel in Haris alleen open op maandagmiddag in verband met overig diensten.

Film en Video

Op de dagen dat de winkel is gesloten de films en videobanden ophalen vóór 08.30 u ochtend na 17.00 u.

Wanneer een filmprojector of video-apparaat niet helemaal goed werkt, blijf er dan af en laat deskundig personeel er naar kijken. Daar is uitsluitend het personeel van de "Brom" en van de WZZ. Teveel materiaal moest al naar Nederland worden gestuurd en die tekorten merkt u zelf.

Inmiddels heeft Nederland drie nieuwe filmprojectors opgestuurd. De "mindere" apparaten worden dan ter reparatie naar Nederland gestuurd en de nieuwe gaan weer naar de compagnieën. Maar vóór die worden uitgegeven zullen de operateurs een korte bijscholing ontvangen.

Fotowedstrijd

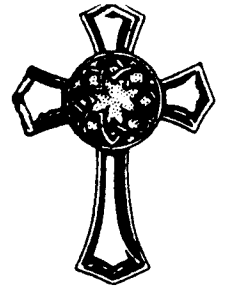
We hebben zegge en schrijven één foto voor de wedstrijd ontvangen, terwijl in dit gebied zo enorm veel wordt "verschoten". Zoek nog eens in uw collectie naar een plaat die meekunnen dingen naar de prijzen, want een fotowedstrijd moet toch mogelijk zijn! Opsturen naar de WZZ, met vermelding van persoonlijk gegevens en adres. Zie verder Dubbel Vier nummer 30 van 19 oktober

Kerstkaarten

Er zijn drieduizend kerstkaarten in onze winkel aangekomen. Jammer genoeg kan men in Libanon nog niet zo best Nederlands schrijven, want een UNIFIL-kerstkaart met de kerstwens in negen talen, met daarop "PRETTIGE UERSTDAGEN" was toch niet de bedoeling. We zoeken naar een oplossing en er is goede hoop dat ze op tijd klaar zijn. De kerstkaarten zullen voor een klein bedrag bij de WZZ te koop zijn.

DENK OP DE KWADE DAG: OOK DEZE HEEFT GOD GEMAAKT, EVENZEER ALS DE GOEDE.
DE MENS KAN VAN DE TOEKOMST IMMERS NIETS ONTDEKKEN. (Pred. 7:14)

EVEN STILSTAAN

Een vriend van de onlangs omgekomen soldaat Kees van Rijn vroeg me om in Dubbel-Vier een meditatie te schrijven over bovenstaande tekst.

Dat was namelijk de tekst, die in zijn bijbels dagboek ter overweging werd gegeven op de dag van het dodelijk ongeval, 21 oktober. Deze tekst had hem niet meer losgelaten. Ergens had hij het gevoel dat er een boodschap in verscholen lag, die hij nodig had om zijn verdriet de baas te worden. Ik denk dat hij terecht dat gevoel had. Het is echter geen simpele zaak.

Wij zijn over het algemeen immers geneigd God te combineren met alles wat goed is; met liefde en genezing, met vergeving en zegen. Maar zou God ook kunnen haten en doden en straffen en veroordelen? We zijn over het algemeen wel bereid alle goede dingen te ontvangen uit Gods hand. Maar ook de slechte?

Toch staat het duidelijk in de tekst: dat God ook de kwade dag heeft gemaakt. Ook die kwade dag van 21 oktober 1979.

Dat was inderdaad een erg kwade dag. Want toen kwam er een wreed einde aan alle verwachtingen die Kees van het leven had gehad; een eind aan alle goede verhoudingen in familie- en vriendenkring, waar hij zo van genoten had. Toen kwam er een eind aan het leven van een mens, die voor vele anderen uniek en onvervangbaar was. En zou God nu de hand kunnen hebben in zo'n harde en kwade zaak?

Het antwoord van de bijbel is duidelijk: ja! Ik weet hoeveel mensen daar moeite mee hebben. Maar zou het juist niet een grote troost voor ons moeten zijn?

Immers: de mens kan van de toekomst niets ontdekken. Wij mensen van de dag, meestal van de goede dag, zijn soms ook mensen van de kwade dag. Maar GOD is de God van de toekomst. God weet waar alles en iedereen op uitloopt.

God zorgt er voor dat zijn mensen niet alleen aan hun eind komen, maar veel méér: aan hun vol-einding, hun voltooiing. Dit leven is maar een aanloopje tot het eeuwige leven.

Vindt u dat maar een goedkoop vroom verhaal? Het tegendeel is waar. Want alle kwade da-

gen van alle mensen heeft God op de meest volstreckte wijze ter harte genomen. Hij is zelf mens met de mensen geworden. Dat is het verhaal van Kerst.

Jezus Christus heeft alle smarten en alle kwade dagen van de hele wereld tot de zijne gemaakt. Ook die allerlaatste dag, de dag van de dood, heeft hij doorgemaakt; aan het kruis op Golgotha.

En in al dat lijden en in die wrede dood heeft hij nooit één keer gezondigd tegen God of tegen mensen. Hij is de volmaakte mens, voor ons allen, en in plaats van ons allen. We moeten dan ook niet te veel kijken naar ons eigen miserabele leven. (Miserabel niet zozeer vanwege alle rampen, maar vooral miserabel vanwege al onze zonden.)

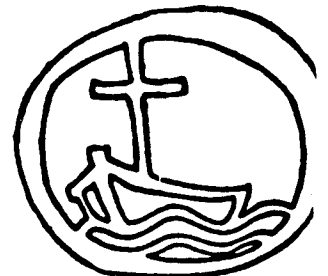
We moeten zien op hem, die bij de hemelse Vader voor ons in wil staan. Die ook voor Kees van Rijn in wil staan? Dat is niet aan mij ter beoordeling. En aan geen enkele mens. Gelukkig ook maar niet. Wij zouden wel 'ns enorme fouten kunnen maken.

Maar God is de volheid van wijsheid, genade en liefde. Het enige wat we kunnen doen is: Kees van Rijn en allen die hem lief hadden opdragen aan de goede God. En zelf gaan we met diezelfde God vol vertrouwen de toekomst tegemoet. Hoe de dagen ook zullen zijn (goed of kwaad), één ding staat vast: God is goed en hij laat ons nooit los, zelfs niet op het moment van de dood.

ds. J.G.H. Schou

(Noot van de redactie:

Deze bijdrage van ds Schout is geschreven vóór het tragisch ongeval waarbij sgt de Koning om het leven kwam. Dit artikel had de vorige week al geplaatst moeten zijn. Voor dit gemis hebben wij onze excuses aangeboden.)

OPKOMST ARABISCH NATIONALISME (3)

Het Ottomaanse Rijk raakte in de negentiende eeuw meer en meer in verval. Het werd de "Zieke Man van Europa" genoemd, en aan het ziekbed zaten de verschillende grote mogendheden uit die dagen, die belangstellend het ziekteverloop van de patiënt volgden, terwijl zij elkaar nauwlettend in de gaten hielden.

Ten gevolge van de toenemende belangstelling van de grote mogendheden voor het Nabije Oosten werden er meer en meer door Westerse kerkgenootschappen gefinancierde missie- en zendingsscholen gesticht. Terwijl op de Franse missiescholen het Frans voertaal was, maakten de Amerikaanse Presbyteriaanse zendelingen het klassiek Arabisch tot de onderwijstaal. Het klassiek Arabisch was men in de Arabische provincies van het Ottomaanse Rijk - waar het de gewone man betrouwen vrijwel vergeten, en als omgangstaal was het geheel in onbruik geraakt. Het weer in ere herstellen van het klassiek Arabisch opende de vensters op het Arabisch verleden, dat zolang aan het zicht onttrokken was geweest.

Zo ontstond dus een verbinding tussen Westerse ideeën en het Arabische culturele verleden, en deze verbinding werd tot stand gebracht op de Christelijke zendingsscholen. In 1866 werd in Beiroet het "Syrian Protestant College" opgericht - nu de Amerikaanse Universiteit van Beiroet - dat zich ontwikkelde tot een van de belangrijkste culturele centra waar, door de bestudering van de Arabische geschiedenis en de Arabische cultuur, het Arabisch nationalisme geboren werd en gestalte kreeg en vanwaaruit het zich verder verspreidde onder de intelligentia van andere Arabische gemeenschappen, christelijke maar ook Islamitische.

Het begrip nationalisme, althans Arabisch nationalisme dient nader verklaard te worden. Het omvat meer dan wat wij onder nationalisme verstaan. Bij ons heeft het woord nationalisme vooral betrekking op één bepaald territorium, een gebied, een 'vaderland'. Het Arabisch nationalisme echter is etnisch gefundeerd, heeft betrekking op een 'volk' met de Arabische taal als bindmiddel. Het is te vergelijken met het Duitse nationalisme uit het begin

en midden van de negentiende eeuw. Zoals het ideaal van het Duitse nationalisme was om alle Duitsers (dwz Duits sprekkenden, deelhebbers aan de 'Duitse' cultuur) te verenigen binnen een groot Duits Rijk, zo ontwikkelde zich als kerngedachte van het Arabisch nationalisme de vorming van een Arabisch Rijk dat alle Arabisch sprekende mensen, uit welke streek of van welke godsdienstige overtuiging ook, zou omvatten. De politieke onmacht van het Ottomaanse Rijk, dat in de Eerste Wereldoorlog het onderspit delfde tegen de Geallieerde Mogendheden betekende een grote stimulans voor het Arabisch Nationalisme.

Fout hoor!

Er blijkt iets met onze pakjes-verstuurdereij niet goed te lopen. Vele familieleden van noeste UNIFILLERS zijn al met de portemonnaie op de proppen moeten komen om invoerrechten en boetes te betalen. Want hier en daar schijnt men het met de geldende richtlijnen niet zo nauw te nemen. Dat is erg jammer, omdat niet alleen de controle op alles wat vanuit Libanon wordt verstuurd, thans verscherpt, maar ook omdat zij die zich wel houden aan de regels straks de dupe dreigen te worden van de foutieve handelwijze van collega's die beter weten.

De douane-controle in Nederland is inmiddels op alle fronten aangetrokken. Ook het bataljon zal een dezer dagen een order het licht doen verschijnen, waarin allerlei vervelende maatregelen staan, die helaas noodzakelijk blijken. Hopelijk nemen de klachten van familieleden intussen af.

Geen post op
Oudjaar

UTRECHT (ANP) - Op oudejaarsdag zal er geen post worden bezorgd. De briefpost die dit jaar op 29, 30 en 31 december naar de PTT wordt gebracht, komt pas op 2 januari van het nieuwe jaar in de bus. Uitzonderingen hierop zijn expressestukken en overlijdensberichten.

Op reis door EGYPTE (2)

In de vorige aflevering hebben we wat rondgekeken in de hoofdstad Cairo. Maar Egypte heeft meer te bieden dan dat. En om te beginnen reizen we zuidwaarts waar als eerste stopplaats zeker moet worden aangedaan Gizeh. Bekend om de beroemde piramiden op de westoever van de Nijl. Hier liggen de stenen grafmonumenten van de farao's Cheops, Chefren en Mykerinos. Zij reizen op uit de woestijn veertien kilometer ten zuidwesten van de hoofdstad. De piramide van Cheops kan ook van binnen worden bekeken, daarvoor dienen dan wel eerst halsbrekende toeren over smalle "kippenladdertjes" te worden uitgehaald. Dezelfde dag kan men nog koers zetten naar Sakkara waar zich de opvallende trappiramide van Djoser bevindt. In de buurt liggen wonderschone graven van deze dodenstad.

Tevens vanuit Cairo is de reis naar de "parel" van Zuid-Egypte, Luksor een "must". Op de plaats van het huidige Luksor en het op twee kilometer afstand gelegen gehucht Karnak lag vroeger de rijke wereldstad en handelscentrum Thebe. Vanaf tweeduizend voor Christus begon Thebe naam te krijgen; de farao's bouwden er naar hartelust tempels en koningsgraven. Per trein (650 km) is het ongeveer twaalf uur reizen. De eerste klas kost zo'n twaalf Egyptische ponden (drie pond=tien gulden). Wie kans ziet om de Egyptische spoorwegen ervan te overtuigen dat je persé, op vertoon van de ID-card natuurlijk, als militair wilt reizen kan nog een fikse korting versieren; het scheelt een slok op een borrel (bijna vijftig procent) en dus de moeite waard.

De treinreis zelf is een belevenis, niet alleen om de comfortabele service, maar ook omdat men volop in de gelegenheid is de dorpen, steden en het alledaagse leven langs de Nijloevers te aanschouwen en te fotograferen.

Luksor is een goed uitgangspunt voor interessante tochten. Naar het bananeneiland, naar het gigantische tempelcomplex van Karnak en naar de dodenstad aan de overzijde van de Nijl. Voor nog geen pond huur je een fiets om al peddelend de mooiste plekjes langs te gaan. Luksor zelf kent vele goede hotels. Op het terras van "Chez Farouk" schuin tegenover de tempelingang (Amenophis III) heb je een mooi uitzicht op het dal der Koningen en op een kleurige zonsondergang.

De Memnon-kolossen langs de weg naar het Dal der Koningen in Thebe

De dodenstad aan de overzijde van de Nijl omvat het Dal der Koningen, de Graven der Edelen, het Dal der Koninginnen en de Koninklijke Dodentempels. Het is onmogelijk om alles in een kort tijdsbestek te bezoeken, daarvoor zou je weken nodig hebben. Het meest interessante is wel het Dal der Koningen met de graven van Toetanchamon, Amenophis, Ramses VI en Seti I.

Blijft men langer dan zeven dagen in Egypte dan moet men er wel voor zorgen voldoende stempels in het paspoort te krijgen. Die zijn bv op het stadhuis in Luksor te halen. Je hebt die dingen nodig, anders haalt men zich onnodige moeilijkheden op de hals met de Egyptische bureaucratie.

Vanaf Luksor zijn er verschillende mogelijkheden om verder naar het zuiden af te zakken. Ideaal is per boot.

Een driedaagse cruise naar Assoean op een onvervalste klassieke raderboot komt voor twee personen op circa 130 pond (f 400,-), inclusief overnachtingen, maaltijden en uitstapjes. Assoean is ook per vliegtuig, trein en bus te bereiken. Alle reserveringen wel tijdig maken. Tijdens de boottocht worden achtereenvolgens de plaatsen Isna, Idfu en Kom Ombo aangedaan voor een bezoek aan aldaar gelegen tempels. Sommige gebieden op dit traject zijn minder groen en minder bevolkt dan ten noorden van Luksor; hier en daar steken kale geelgrijze bergen vanacht de groene akkers of golvende graanvelden hoog. Toch heeft ook dit gedeelte van het Nijldal zijn charmes.